

דף נ.

עין משפט א.ב.

יו"ד סימן פד סעיף יד

עיין לעיל דף מט: עין משפט ב

עין משפט ג.

יו"ד סימן מז סעיף א

עיין לעיל דף מט: עין משפט ד.ה.

עין משפט ד.

יו"ד סימן שעה סעיף ח

ה. ט. מי שמת לו מת שחייב עליו באבלות ולא ידע עד שבא למקום שמת שם או למקום קבורה, אם היה במרחק שיכול לבא ביום אחד, אפי' בא ביום השביעי אם מצא מנחמים אצל גדול הבית מצטרף עמהם לתשלום השלושים, ואם לא מצא מנחמים מונה לעצמו השבעה וגם השלושים.
ה"ה אם היה במקום רחוק שאינו יכול להגיע תוך יום אחד מונה לעצמו אפי' בא ביום השני לשבעה.

עין משפט ה.ו.

יו"ד סימן נ סעיף א

א. א. כל הנקבים אם יש במה לתלות כגון בבודק או בזאב שנטלן תולין ^מ ואם זה ספק אם מחיים או לאחר שחיטה נוקבין נקב לידו ומדמין ^נ אם דומים אפי' רק במישמוש בידים כשרה. ואין מדמין אלא בדקין ובכרס אבל לא בלב ובטחול ובקורקבן.
ובלא בדקוהו או שאין יכולין לבדוק הרי הוא כספק טריפה, ואוסרין ^{הגה:} אותה ולא אומרים כיון שנשחטה הותרה ^ס דלא יצאה מחזקת חיים.

מ. מחולין דף מ"ט וכדפשו רב הונא שם בדף ט'. ועיין בסי' ל"ו סעיף ה'.

נ. ובזה"ז אין אנו בקיאים, כמו שנתבאר בסי' ל"ו שם.

ס. דרק אם יש הריעותא לאחר שחיטה זו דעת רבינו יונה, אבל התוס' סוברים דאפי' שהריעותא נעשתה מחיים יש להעמיד הבהמה בחזקת היתר, והש"ך בס"ק ג' הסיק דיש להחמיר כדברי הרמ"א.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ז.ז.

י"ד סימן לו סעיף ה

ה. נמצאת נקובה במקום שיש לתלות שנעשה אחר השחיטה כגון שהעביר השוחט ידו בכח **ע** והדומה **פ** תולין להקל **צ** וכשרה.

הגה: ולא תולין שזה מיד הטבח **ק** אלא אם הנקב משוך שדרכו להיות כך מכח השוחט, אבל אם הנקב הוא עגול אין תולין בשוחט.

הגה: אם הנקב אדום מסביבו **י** או הושחר ואפי' הוא רק אדום סביב הצלעות כנגד הנקב טריפה שזה ודאי מחיים נעשה.

ה. ו. אם נמצאו על הריאה תולעים שניקבוה ואין ידוע אם ניקבה קודם שחיטה או אחרי זה כשרה **ש**. ואם אין מקום לתלות והדבר ספק אם

ע. או במקום דחוק כגון מצד החזה. ב"י. ואפי' אם ציפורן הבודק גדול וראוי לקרוע, אם לא העביר בכח אין תולין בו. כף החיים אות נ"ה.

פ. או שלקחה זאב או כלב וכיוצא, הרמב"ם בפ"ו מהלכות שחיטה הלכה י"ד. ש"ך ס"ק י"א. אבל אם לקחה גוי והחזירה אין לתלות בו טריפה אם לא שידוע בבירור שניקבה הגוי רק שלא יודעין כמה כשרה. ש"ך ס"ק שם. אבל אם נבדקה לפני כן ונמצאת כשרה ולקחה הגוי והחזירה והיא נקובה תלינן בכה"ג בגוי. כף החיים אות ס'.

צ. אבל אם נמצא הנקב במקום סירכא אפי' עוברת ע"י מישמוש טריפה דא"א לבדוק במקום הנקב אבל בסירכה כסדרה או בסירכא תלויה ובמקום צורך גדול תלינן הנקב במידי דאיכא למיתלי ביה. שם אות ס"ט.

ק. אבל מיד זאב או כלב תלינן גם במשוך.

ר. או סביב הצלעות. כף החיים אות ע"ז. וה"ה אם סביבו לבן וקשה ודאי מחיים. ש"ך ס"ק י"ד.

ש. דתולין אחר השחיטה שבעוד שהבהמה חיה א"א לתולעת לנקוב הריאה מתוך טרדת הריאה שמתנפחת בלא הפסק. ב"י בשם הכלבו ושם עוד טעם. כף החיים אות פ"א. כתב הש"ך בס"ק י"ח אם נמצאת ריאה שהיא נקובה וניכר שהיא מנקבי התולעים שיש בתוכה מניחים אותה בשמש ובחורף ליד התנור ואם התולעים יוצאים בחוץ כשרה, אבל הפר"ח כתב עליו דיש להחמיר וכתב דאין מנהגם לבדוק בחום השמש. כף החיים אות פ"ז. ואפי' הבדוק לא ראה תולעים רק אדם אחר אומר שראה ב' תולעים יוצאים מנקבי הריאה נאמן. שם באות צ"ב. ואם נמצאו תולעים שאין דרכם לגדול מגוף הריאה כגון חומט קטן אין להקל. שם אות צ"ג.

וכתב במהרשד"ם דבעינן נמצאו תולעים חיים אבל מתים טריפה. כף החיים אות ק"א. אם נמצאו תולעים בענין שהבהמה כשרה אין לאכול הריאה כל שנמצאו ג' תולעים כיון שהוחזקה ריאה זו בתולעים. ותולעים הנמצאים בריאה אסורים דבר תורה משום אבר מן החי, ויש להשליך הריאה ולא למוכרה לגוי משום דגם הם מצווים על אבר מן החי, ואסור להושיט להם.

ועוד בכף החיים אות קי"ב הביא דבזה"ז נהגו בא"י שלא לאכול שום ריאה כלל לפי שנמצאו הסמפונות מלאים תולעים וא"א לבדוקם וחוששין שהם לא מהריאות אלא מעלמא

ניקבה מחיים עושים נקב אחר ומקרבין אצל נקב הקיים אם הם דומים כשרה, ואם אינם דומים טריפה ומדמין מבהמה דקה לדקה וגסה לגסה.

הגה: וי"א דאין מדמין מבהמה לבהמה אחרת אפי' מדקה לדקה אלא רק מאונה לאונה או מאומה לאומה, מיהו בזה"ז אין אנו בקיאים ^ה בבדיקה זו כלל להכשיר.

עין משפט ט.י. יו"ד סימן לד סעיף ט

ט. מצא גרגרת שנפסקה או חסרה ^א אחר השחיטה ואינו ידוע ^ב אם נעשה מחיים חותכה במקום אחר ורואה אם הם שווים כשרה, ואם לאו אסורה, ואין מדמין אלא מחוליה ^ג לחוליה. הגה: ואנו לא בקיאים בבדיקה זו ויש להטריף בכל ענין.

עין משפט כ. יו"ד סימן מו סעיף ה

ה. ו. מעי האחרון שהוא שוה בלא עיקום והרעי יוצא ממנו אם ניקב במשהו טריפה כמו שאר מעיים, והוא שניקב לחלל הבטן ^ד אבל במקום שהוא דבוק בין הירכים ^ה כשר. ז. ניטל מקום הדבוק בין הירכים כשר והוא שישאר ממנו כמלא ארבע

אחי או ע"י מים ששתתה והוין שרץ השורץ על הארץ. ת. והיכא שיש עוד קצת צד היתר יש להקל. ש"ך ס"ק י"ט. והאחרונים חלקו עליו. כף החיים אות קט"ו. א. היינו בידוע מחמת חולי אבל מחמת קוץ או מחט כיון שלא בקיאים בבדיקה חיישינן לנקיבת הוושט וטריפה. ב"י והביאו הרמ"א. ב. ודוקא ששהה הרבה זמן אחר שחיטה שאפשר לתלות שנעשה אחר שחיטה, אבל תיכף לשחיטה מצא את זה ודאי דתלינן שנעשה מחיים וטריפה. כף החיים אות י"ט. ג. חוליה הם ג' טבעות, ובר חוליה הוא מקום הדק שבקנה שאצל הצואר, וי"א דחוליה זה טבעת ובר חוליה זה הבשר הדק שבין הטבעת לטבעת. כף החיים אות כ"א. ד. לאו דוקא אלא כל שאינו דבוק לירכיים מיקרי חלל הבטן. פר"ח אות יו"ד. ה. שתי אצבעות לשה ואחד לגדי ולטלה. ש"ך ס"ק י"ג.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

אצבעות בשור הגדול ובדקה הגדול לפי גודלו והקטן לפי קטנו^י.
ואם באותם ארבע אצבעות ניקב יש אומרים במשהו טריפה וי"א עד
שינטל רוב^ז רחבו.

דף נ:

עין משפט א. יו"ד סימן מו סעיף ה
עין בסעיף הקודם

עין משפט ב.ג. יו"ד סימן מח סעיף ג

ג. נקרע בשר החופה את רוב הכרס^ח והוא מקום הבטן שאם יקרע יצא
הכרס טריפה, אע"פ שלא הגיע הקרע עד שנראית הכרס^ט אלא כיוון
שנקרע רוב עובי הבשר הזה או ניטל טריפה, ושיעורו באורך^י טפח,
ואם היתה בהמה קטנה אם נקרע רובה אפי' שזה פחות מטפח טריפה.

עין משפט ד.ה. יו"ד סימן מח סעיף ד

ה. ד. נקדר הבשר הזה בעיגול^כ או באורך אם היה יותר מכסלע^ל והוא
כדי שיכנס בו ג' גרעיני תמרה^מ זו בצד זו בדוחק כשיש בהם מעט אוכל

- ו. ובהפ"מ יש להכשיר עד שינטל רובו. ש"ך ס"ק י"ד. ובעוף בכל מקום שניקב טריפה.
כף החיים אות ס"א.
- ז. ואפי' נסרכו דקין לדקין כשרה. פר"ח אות ח'.
- ח. ממשנה חולין מ"ב ובגמ' נ"ב. וכל זה בנעשה הקרע ע"י חולי אבל אם נעשה ע"י קוץ
טריפה אפי' בפחות מטפח שמא ניקבו בני מעיים. ט"ז ס"ק ד'.
- ט. זוהי דעת הרמב"ם בפ"ט מהלכות שחיטה הלכה ה'-ו'. אבל דעת רש"י ורשב"א ור"ן
דלא אסורה אלא עד שנראה הכרס הפנימי. ש"ך ס"ק ד', וסיים באין הפ"מ יש לחוש
לדברי הרמב"ם.
- י. ה"ה ברוחבו. ב"י ולבוש. ש"ך ס"ק ו'.
- כ. ובסעיף ג' מיירי אפי' היכא שהרצועה אינה רחבה בענין שאם תעשה ממנה עיגול לא
יהיה בה שליש טפח ואפ"ה טריפה כיון שאורכה טפח. ש"ך ס"ק ז'.
- ל. ושיעורו שליש טפח וכן סתם המחבר בסי' ל' סעיף ב'. כף החיים אות כ"ז.
- מ. כתב בזבחי צדק שאין אנו בקיאים בזה דכמה תמרים יש וע"כ הסכים להביא חוט
ולחקף אותו סביב הקדירה אם יש בו טפח טריפה. כף החיים אות כ"ח.

או בריוח כשאין בהם שארית אוכל, הרי זו טריפה דאם ימתח קרע זה יעמוד על טפח.

עין משפט ו.ז. יו"ד סימן מח סעיף ח

ח. נמצא בבית הכוסות או בהמסס מחט או קוץ תחוב ולא ניקב מעבר לעבר, הופכין אותו ובודקין אותו מבחוץ אם ימצא עליו קורט דם בידוע שניקבה מעבר לעבר וטריפה^ז. ואפי' לא נשאר אלא מעט מעור החיצון שלא ניקב כשרה.

ט. בדיקה זו לפני שמלחו והדיחו^ח, ואפי' ראש המחט שלו שנמצא בפנים בבית הכוסות הוא לכיוון חוץ.

הגה: יש מקילין אם לא ניקב מעבר לעבר והודח ונמלח או אבד בלא בדיקה מבחוץ אם היה עליו קורט דם. ויש לסמוך עליהם בהפ"מ^ע.

י. עבר המחט מעבר לעבר ועודנו תחוב בו בודקים אותו אם נמצא עליו קורט דם סביב המחט או עליו בידוע שקודם שחיטה ניקב וטריפה. ואם לאו זה נעשה אחר שחיטה ועבר מעבר לעבר וכשרה. בלא מלחו והדיחו עדיין דכיון שהמחט עודנה שם אילו עבר מעבר לעבר בעודה בחיים היה הדם סביבו, אבל כשאין המחט לפנינו אפי' אין קורט דם שם אסור כשניקב כולו.

הגה: כל מקום שצריך בדיקה אם אבד או לקחו המחט משם טריפה דהוי כאילו הדיחו ומלחו.

הגה: י"א דבזמן הזה שאין אנו בקיאים בבדיקות יש להטריף אם ניקבה המחט

ז. מברייטא בדף נ' ודף נ"א בחולין. ובנמצא קורט דם באחד מהם היינו בבית הכוסות או בהמסס. ש"ך ס"ק ט"ז. וקורט דם היינו נצרר הדם או קורט דם ממש אבל האדים הבשר לחוד אינו מזיק, וקורט היינו כל דהוא. כף החיים אות מ"ז. אם לא נמצא קורט דם אבל כנגד אותו מקום נמצא סרכא בכרס ואפי' סרכא תלויא יש להטריף. שם אות נ"א-נ"ב. וה"ה צלקת כנגד אותו מקום. שם באות נ"ח. ס. דחיישין שמא עבר הקורט דם ע"י הדחה ומליחה. טור. ע. ולספרדים שקבלו עליהם חומרות מר"ן ודאי שאין להקל. כף החיים אות ע'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

מעבר אל עבר אפי' לא נמצא קורט דם, ולא חלודה והכי נהוג פ.

הגה: קוץ או מחט שנמצא בבית חללו של המסס או בית הכוסות ולא נתחב כלל בהן כשר צ בלא בדיקה ויש מקילין בניקב מצד אחד דא"צ בדיקה מבחוץ בהפ"מ.

פ. ודלא כהש"ך בס"ק ל' שכתב דיש להקל בהפ"מ. וגם הספרדים נהגו כהרמ"א בענין זה שאין אנו בקיאים. כף החיים אות ע"ב.
צ. אבל בנמצא קורט דם מבחוץ אפי' לא תחוב כלל יש להטריף. ט"ז ס"ק י"ד, וש"ך ס"ק ל"א.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com